

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8C/132/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314206289
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Mravec
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5314206289.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudcom JUDr. Michalom Mravcom v právnej veci navrhovateľa Intrum Justitia Slovakia s. r. o., Karadžičova 8, Bratislava, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Karadžičova 8, P. O. Box 205, Bratislava proti odporcovi C. Y., T.. XX.XX.XXXX, B. XXX, XXX XX C. v konaní o zaplatenie 472,31 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 472,31 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 472,31 € od 09.10.2013 do zaplatenia, nahradiť mu trovy konania vo výške 28 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 98,98 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania, doručeným súdu dňa 16.6.2014, domáhal voči odporcovi zaplatenia istiny vo výške 472,31 € s príslušenstvom. Návrh odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa a. s. zriadil pre odporcu bežný účet, na ktorom mu poskytol úver vo forme povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte. Odporca neplnil platobné povinnosti a prekročil limit povoleného prečerpania nad rámec povolenej sumy, a to viac ako 5 dní, čím nastal prípad porušenia ustanovenia čl. 14 bod. 14.1. Obchodných podmienok. Na základe toho navrhovateľ, ktorému bola pohľadávka postúpená zmluvou zo dňa 28.3.2013, vyhlásil ku dňu 30.9.2013 mimoriadnu splatnosť úveru v celkovej výške 543,26 €, ktorý pozostáva z dlžnej istiny predstavujúcej prečerpanie v sume 472,31 €, z úrokov v sume 70,81 €, poplatkov 0,11 €. Navrhovateľ zároveň vyzval odporcu k zaplateniu pohľadávky do 8.10.2013. Vzhľadom k tomu, že odporca ani na základe výzvy pohľadávku ani sčasti neuhradil, dostal sa dňom 9.10.2013 do omeškania.

Pohľadávka navrhovateľa ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 543,26 € s príslušenstvom. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje sumu 472,31 € z titulu nepovoleného prečerpania úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 472,31 € od 9.10.2013 do zaplatenia.

Odporca sa k návrhu podanému navrhovateľom písomne nevyjadril.

V danom prípade predmet sporu nedosahuje sumu 1 000 €, súd preto vyhodnotil tento spor ako spor drobný a v nadväznosti na § 115a ods. 2, § 156 ods. 3 a § 200ea ods. 1 O.s.p. konal a rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania. Termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený na úradnej tabuli súdu vyhláškou č. I. 31 dňa 8.10.2015. Vyhláška bola zvesená dňa 20.11.2015.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spisovom materiáli, a to najmä: s návrhom na začatie konania, Zmluvou o vydaní a používaní Platobnej karty čl. 3, Zmluvou o bežnom účte č. 0312638660/0900 čl. 4, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pohľadávky čl. 6, predžalobnou výzvou čl. 8, kópia doručky čl. 5 a 7. Na základe takto vykonaného dokazovania mal zistený a preukázaný nasledovný skutkový stav:

Právny predchodca navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653) a odporca uzavreli dňa 2.11.2005 zmluvu o bežnom účte č. 0312638660/0900, na základe ktorej predchodca navrhovateľa zriadil pre odporcu bežný účet. Súčasťou zmluvy boli Obchodné podmienky, s ktorými bol s prihliadnutím na obsah zmluvy odporca oboznámený a s ktorými vyslovil súhlas, ktorý potvrdil svojim podpisom na zmluve.

Následne dňa 16.12.2005 predchodca navrhovateľa uzavrel s odporcom zmluvu o vydaní a používaní Platobnej karty č. 4406263032302115, a to k už uvedenému účtu č. 0312638660/0900. Prevzatie karty odporca potvrdil svojim podpisom. Odporca čerpal peňažné prostriedky nad povolený limit, dostal sa do nepovoleného prečerpania v trvaní viac ako 5 dní, čím porušil zmluvné podmienky, v dôsledku čoho navrhovateľ, ktorému bola pohľadávka postúpená, vyhlásil v súlade s Obchodnými podmienkami (ust. čl. 8.4. písm. a/ a čl. 14.2) ku dňu 30.9.2013 mimoriadnu splatnosť úveru, o čom odporcu informoval listom zo dňa 1.10.2013, ktorý mu bol doručený dňa 3.10.2013 (kópia doručky čl. 7).

K postúpeniu pohľadavy uplatnenej v tomto konaní došlo z právneho predchodcu navrhovateľa Slovenskej sporiteľne a. s. na navrhovateľa zmluvou zo dňa 28.3.2013. Oznámenie o postúpení pohľadavy bolo odporcovi doručené dňa 24.4.2013 (kópia doručky na čl. 5). Aktívnu legitimáciu mal súd u navrhovateľa preukázanú.

Odporca na výzvu navrhovateľa nereagoval, nevykonal žiadnu, a to ani čiastočnú úhradu. Keďže si odporca vo vzťahu k navrhovateľovi nesplnil svoje povinnosti, navrhovateľ uplatnil svoj nárok na súde.

Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 708 Obchodného zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 517 ods. 1 a ods. 2 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. (2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (účinného ku dňu omeškania), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na podklade vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil nárok dôvodne.

V súdenom prípade právny predchodca navrhovateľa a odporca uzavreli dňa 2.11.2005 zmluvu o bežnom účte č. 0312638660/0900, na základe ktorej predchodca navrhovateľa zriadil pre odporcu bežný účet. Následne dňa 16.12.2005 predchodca navrhovateľa uzavrel s odporcom aj Zmluvu o vydaní a používaní Platobnej karty č. 4406263032302115 k uvedenému účtu č. 0312638660/0900. Odporca čerpal z účtu prostredníctvom platobnej karty peňažné prostriedky nad stanovený limit, čím sa dostal do stavu nepovoleného prečerpania vo výške 472,31 €. Predmetom tohto konania je teda nárok vyplývajúci z platne uzavretej zmluvy, ktorú súd vyhodnotil ako spotrebiteľskú, nakoľko odporcovi ako spotrebiteľovi, nekonajúcemu pri jej uzatváraní v rámci jeho obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti poskytol predchodca navrhovateľa v postavení bankovej inštitúcie, konajúc pri tom v rámci svojej podnikateľskej činnosti, úver v podobe nedovoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte.

Odporca bol v konaní nečinný, uplatnený nárok navrhovateľa nerozporoval, hoci návrh mu bol riadne doručený. Ku dňu rozhodovania súdu odporca neuhradil ani časť uplatneného nároku. Tým, že odporca porušil svoju povinnosť vyplývajúcu preňho z Obchodných podmienok, ktoré tvoria súčasť uzavretej zmluvy, teda keď sa ako klient dostal do stavu nedovoleného prečerpania v trvaní viac ako 5 dní, navrhovateľ vyhlásil ku dňu 30.9.2013 mimoriadnu splatnosť úveru. Keďže, ako už bolo uvedené, odporca nevykonával žiadnu, ani čo i len čiastočnú úhradu, súd ho zaviazal k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi uplatnenú sumu 472,31 €.

Je nesporné, že úverový vzťah spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov, do vrátenia ktorých má dlžník platiť i úroky. V prípade, že si účastníci zmluvného vzťahu, predmetom ktorého je poskytnutie úveru nedojednávajú čas, na ktorý sa úver poskytuje, veriteľ má právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov. Avšak pokiaľ si účastníci zmluvného vzťahu určia dobu úverového obdobia a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky v dohodnutej dobe nevráti, za obdobie po splatnosti úveru má veriteľ nárok na úroky z omeškania. V porovnaní s odplatným úrokom sa jedná o odlišný inštitút, ktorý má sankčný charakter. Na dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov má veriteľ nárok len do splatnosti dlhu, pričom od jeho splatnosti je dlžník povinný platiť úroky z omeškania, nakoľko v opačnom prípade by na ťarchu dlžníka ako spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj z úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. V danom prípade navrhovateľ úrok z úveru neuplatnil (zo špecifikácie v návrhu vyplýva, že žalovaná suma 472,31 € je samotnou istinou, úrok predstavoval 70,84 €, ten však navrhovateľ neuplatnil), uplatnil len úrok z omeškania od 9.10.2013, teda odo dňa nasledujúceho po dni, keď mal odporca na základe výzvy navrhovateľa svoj dlh zaplatiť. Uplatnený úrok považuje súd za zákonný, preto odporcu v zmysle § 517 ods. 2 v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. zaviazal zaplatiť navrhovateľovi i úrok z omeškania v zákonnej výške, t. j. vo výške 8,50 % ročne zo sumy 472,31 € od 9.10.2013 do zaplatenia.

Úspešným účastníkom konania je navrhovateľ, podľa § 142 ods. 1 OSP mu patrí plná náhrada trov konania. Trovy konania vznikli zaplatením súdneho poplatku za návrh vo výške 28 € (záznam o zložení čl. 15) a titulom trov právneho zastúpenia vo výške 98,98 € za 2 úkony právnej pomoci podľa § 14 ods. 1 písm. a), b) Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. (prevzatie a príprava zastúpenia, návrh na začatie konania). Hodnota jedného úkonu podľa § 10 ods. 1, 2 vyhlášky predstavuje 33,20 €. Ku každému úkonu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky má advokát nárok na režijný paušál v sume 8,04 € + 20 % DPH. $2 \times 33,20 \text{ €} + 2 \times 8,04 \text{ €} + 20 \% \text{ DPH} = 98,98 \text{ €}$. $98,98 \text{ €} + 28 \text{ €} = 126,98 \text{ €}$. Súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania spolu vo výške 126,98 €, jej zaplatením zaviazal neúspešného odporcu. Súd navrhovateľovi nepriznal náhradu trov uplatnených za úkon - predžalobná výzva zo dňa 23.1.2014, nakoľko realizácia tohto úkonu spadá do obdobia pred začatím konania (konanie sa začalo dňa 16.6.2014). Náhrada ceny takéhoto úkonu účastníkovi by bola v rozpore s ustanovením § 137 O.s.p., ktoré do obsahového rámca trov účastníka, jeho zástupcu a iných oprávnených osôb zahŕňa len trovy, ktoré vznikli v súvislosti s už

začatým konaním pred súdom. Súd poukazuje zároveň aj na § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z., podľa ktorého odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej, čo nie je tento prípad.

Súd záverom čo do vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu ako spotrebiteľa, t. j. BSO Združenie na ochranu spotrebiteľa (čl. 18) považuje za potrebné poukázať na to, že vedľajší účastník bol súdom poučený a vyzvaný k predloženiu súhlasu odporcu so vstupom vedľajšieho účastníka konania do konania na jeho strane podľa § 93 ods. 2 a 3 novely OSP (čl. 26). Novela OSP vykonaná zákonom č. 353/2014 Z. z., výslovne v § 93 ods. 3 OSP vyžaduje, že ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o jeho vstupe do konania musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. Aktuálna právna úprava teda viaže prípustnosť vedľajšieho účastníctva spotrebiteľského združenia na explicitný súhlas spotrebiteľa s jeho vstupom do konania. Nakoľko zákon č. 353/2014 Z. z. neobsahuje žiadne intertemporálne ustanovenia vylučujúce okamžitú aplikáciu aktuálneho znenia § 93 ods. 3 OSP, nemôže súd platnú procesnoprávnu úpravu opomenúť/nerešpektovať (napr. uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/115/2012 zo dňa 25.2.2015). Keďže vedľajší účastník napriek výzve súdu súhlas nedoručil, v súlade s § 93 ods. 2 a 3 novely OSP (zákon č. 353/2014 Z. z., účinný od 1.1.2015) súd na vedľajšieho účastníka konania neprihliadal, teda nepovažoval ho za účastníka konania a to bez rozhodovania o neprípustení do konania. Vychádzal z doslovného znenia § 93 ods. 2 OSP: „Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.“ Z uvedených dôvodov súd nemal povinnosť doručiť vedľajšiemu účastníkovi konania návrh a ostatné podania, pretože sa na neho „neprihliada“, má sa za to, že nie je vedľajším účastníkom konania (§ 79 ods. 4 prvá veta OSP: „Návrh na začatie konania a jeho prílohy doručí súd ostatným účastníkom do vlastných rúk.“). Normy hmotného práva sa aplikujú v stave platnom a účinnom ku dňu vzniku právneho úkonu. Normy procesného práva (teda aj § 93 ods. 2 a 3 novely OSP, účinné od 1.1.2015) sa vzťahujú ihneď od 1.1.2015 na všetky prípady v čase rozhodovania. Inak povedané, súd aplikuje to procesné právo, ktoré je platné a účinné v čase rozhodovania. Z tohto dôvodu aj na tento prípad aplikoval ustanovenie § 93 ods. 2 a 3 novely OSP a na vedľajšieho účastníka konania neprihliadal. Súd má za to, že mu neodňal možnosť konať pred súdom. Ďalej súd s týmto subjektom nekonal ako s vedľajším účastníkom konania a o jeho vstupe nerozhodoval.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 OSP).

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods. 1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom

stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods. 2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods. 1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods. 2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z.).